

VĂN ĐỀ XUNG TỘI

Xung tội bây giờ là vấn đề đáng quan tâm, một phần vì nhu cầu người ít hiểu nên người, một phần vì tội lỗi lan tràn khắp nơi, khiến cho người ta mất ý thức về tội, ít nghĩ đến tội, không còn sợ tội nữa mà xa lánh. Có nhu cầu cần có gây nên tình trạng này, nhưng lòng tâm bị chai lỳ không còn nhạy cảm với tội, nên ít đi xưng tội nên cũng chẳng nghĩ đến tội. Thêm vào đó là trào lưu tục hóa và khuyến khích người đời hóa cái người thời nay.

Vậy, thì tội nên bàn về vấn đề xưng tội để hiểu cho đúng ý nghĩa, và tránh cảm nghĩ đó là một công việc nặng nề của người giêng người mới thì khác.

Như giáo lý dạy, xưng tội là thành phần của bí tích giải tội. Ngày nay người ta còn dùng nhu cầu khác để cho bí tích này như hòa giải, giao hòa, sám hối như người giải tội và xưng tội và vấn đề thông đạo và để hiểu hơn, nghĩa là có tội thì đi xưng, xưng thì được tha. Chúng ta có tội xúc phạm đến Chúa, bây giờ xưng tội thì Chúa tha cho. Bởi vậy, tội giải tội và vấn đề gửi và thì thầm cho. Nói chung một cách nhìn nhận, xưng tội là xưng thú các tội xúc phạm đến Chúa và người khác với người đời của Chúa là cha giải tội một cách chân thành. Xưng tội là mong kết nối lại mối dây ân tình giữa mình với Chúa đã bị phá vỡ vì tội lỗi. Nay đi xưng tội là để tăng thêm tình nghĩa với Người, nếu có những lỗi phạm như ; và khôi phục lại tình nghĩa cha con, nếu như đã trót có những lỗi phạm nặng, vì khi đó là xóa bỏ những nghĩa, làm mất đi thánh sự người linh hồn ra đến tội. Vì thế, phải xưng tội để mỗi ngày được thêm ơn phúc và lấy lại tình trạng nghĩa, nếu như đã đánh mất vì các tội trọng. Mục đích xưng tội cho có kết quả tốt, cần làm những việc sau đây :

1. Xét mình

Nghĩa là xét xem trong thời gian từ lúc xưng tội trước cho đến bây giờ, mình đã phạm những tội nào trong những điều răn của Chúa. Có thể xét mình dựa vào những điều răn như vấn đề thông đạo xưng tội nay. Lại cũng có thể dựa vào các mối liên lạc của mình với Chúa, với người khác và với chính mình. Để với Chúa, thì xét xem mình có đầy đủ bốn phần với Người không ? Bốn phần

đây là b^on ph^on c^oa th^o t^o đ^oi v^oi Đ^ong Hóa Công. Th^o t^o ph^oi tôn th^o và bi^ot đ^on Đ^ong đã t^o đ^ong nên mình. V^oy, các vi^oc th^o ph^ong, kinh l^o đ^oi v^oi Chúa th^o nào. Các đ^ou r^on H^oi thánh truy^on đ^oy v^o vi^oc tôn vinh th^o ph^ong Chúa, mình gi^o ra sao ?

Đó là nói chung v^o vi^oc th^o ph^ong kinh l^o. Còn đ^oi v^oi ng^o ta, th^o xét xem mình có gi^o đ^oc công bình, bác ái v^oi ng^o ta không ? Có vay m^on mà không tr^o hay làm thi^ot h^oi c^oa c^oi v^ot ch^ot hay danh th^om t^ong t^ot c^oa ng^o ta không ? Có ganh ghen tìm cách gièm pha nói x^ou hay đ^oi x^o gay g^ot b^ot công không ?

Đ^oi v^oi b^on thân, mình có lo gi^o đ^ou đ^o trong vi^oc ăn u^ong, ng^o ngh^o và m^oi sinh ho^ot khác không ? Có l^oi bi^ong trong công vi^oc b^on ph^on và s^ong vô t^o ch^oc, vô k^o lu^ot không ? Cu^oi cùng xét xem n^ot x^ou nào ngăn c^on mình s^ong thân tình v^oi Chúa.

2. X^ong t^oi

X^ong t^oi là cáo các t^oi mình đã xúc ph^om đ^on Chúa và các ng^o có liên h^o. Ph^oi có lòng tin và đ^oc khiêm nh^ong m^oi làm công vi^oc này đ^oc. Tin đ^o b^oo mình r^ong khi x^ong t^oi là cáo t^oi v^oi Chúa qua trung gian cha gi^oi t^oi, và khiêm nh^ong đ^o nh^on mình là k^o có t^oi mà s^on sàng h^o mình xu^ong, không n^o hà đ^oa v^o c^oa mình trong xã h^oi. Th^ong ng^o ta ng^oi x^ong t^oi cũng vì không v^ot qua đ^oc s^ong i ng^on này, khi ph^oi x^ong thú t^oi v^oi m^ot ng^o i phạm, nh^ong l^oi đ^oc Chúa ban cho quy^on c^om bu^oc và tháo c^oi. Ngoài ra, cũng đ^ong quên là cha gi^oi t^oi b^o bu^oc ngặt không đ^oc t^ot l^o b^ot c^o t^oi nào nghe cáo ^o trong tòa. Vì th^o, đ^ong s^ong i khác bi^ot t^oi mình và khi gi^oi t^oi xong, cha gi^oi t^oi ph^oi đ^oi x^o v^oi ng^o i đã x^ong t^oi v^oi mình, nh^o không có chuy^on gì đã x^oy ra gi^oa đôi bên. V^oy, c^o vi^oc bình tĩnh cáo t^oi m^ot cách chân thành và rõ r^ot, nghĩa là cáo h^ot các t^oi mình đã xét và nh^o đ^oc, không gi^ou t^oi nào nh^ot là t^oi tr^ong, vì gi^ou th^o t^oi này là làm h^o phép gi^oi t^oi, là ph^om s^o thánh. Khi x^ong t^oi nên x^ong v^on t^ot nh^ong rõ ràng, đ^o cha gi^oi t^oi bi^ot các tình t^ot mà xét đ^onh là t^oi tr^ong hay t^oi nh^o h^ou ra vi^oc đ^on t^oi và l^oa l^oi khuy^on b^oo cho thích h^op. Cũng nên nh^o là đ^ong k^o t^oi ng^o i khác. Còn t^oi tr^ong hay nh^o là tùy đ^ou mình l^oi ph^om thu^oc lo^oi n^ong hay nh^o. Khi bi^ot rõ là n^ong mà còn c^o ph^om hay ^ong thì đó là t^oi. T^ong cũng nên nh^o c l^oi ^o đây câu đ^onh nghĩa c^oa thánh Âu-tinh v^o t^oi đ^o giúp đ^o xét mình : "T^oi là nói, mu^on hay làm đ^ou trái v^oi lu^ot Chúa và l^ong tâm." (dictum, velitum, vel factum contra legem Dei et conscientiam).

3. Ăn n^on t^oi

Xét xui hay khóc lóc sau khi xưng tội ở trong tòa không phải là điều cần thiết hay là dấu tỏ lòng ăn năn tội thật. Ăn năn tội thật là nhận rằng mình đã xúc phạm đến Chúa, đã làm nghĩa cùng Ngươi, nên bây giờ lấy làm hối hận vì sự xúc phạm đó và quy phục tâm sự lại, nhờ lấy kính ăn năn tội và nhận xưng tội : "Tôi đã cậy lòng phản nghịch làm nghĩa cùng Chúa thì tôi lo buồn đau đớn cùng chê ghét mọi tội tôi trên hết mọi sự, tôi dốc lòng chừa cải và nhận Chúa thì tôi sẽ lánh xa dơ phạm cùng làm việc đền tội cho xưng." Hay là tự mình nói thối mắng ý xưng và tâm tình xưng như vậy. Bây giờ theo nghi thức xưng tội mới nên xưng lòng ăn năn tội trước khi vào xưng tội, còn ở trong tòa thì lắng nghe cha xưng tội để công thức xưng tội như sau : "Thiên Chúa là cha nhân từ đã nhận cái chết và sự sống lại của Con Mình mà hòa giải với Mình. Xin Chúa dùng tha tác với các Ái thánh mà tha thứ và ban cho con được bình an. Và cha tạ ơn cho con nhận danh Chúa Cha, Chúa Con và Chúa Thánh Thần" rồi thưa Amen.

4. Đền tội

Sau khi khuyên bảo, cha xưng tội ra việc đền tội. Việc này thường là đền懺 kinh hay làm một vài công việc nào đó, đền懺 như xưng tội đã phạm. Thờ ra, như xưng kinh hay xưng việc làm kia không đền bù và khỏa lấp được các tội đâu. Chính công ơn cứu chuộc của Chúa Ki-tô mới có sự đền tội. Như xưng kinh và xưng việc làm kia chỉ là một sự nhấc nhấc phải tỏ lòng hối tiếc và noi gương Chúa đã tận nguyện chấp nhận cái chết đau đớn khổ cực để cứu chuộc chúng ta.

5. Dứt lòng chừa

Dứt lòng chừa là quy phục chí thật bỏ những tà để làm cho mình nên tốt hơn. Nếu cha xưng tội không nói thì hãy xem nên chọn điếm nào để sửa mình, một điếm cụ thể, ví dụ thói gian này nên chú ý dứt kinh tội trước khi đi ngủ, cố gắng sớm cho khỏi như công việc, chừa khó sửa soạn trước công việc phải làm, không tiêu xài phung phí v.v...

6. Xưng tội để đền tội mới cha xưng tội

Ngươi thì máy phải xem máy móc thường xuyên mới giữ cho máy tốt và tránh được những sự chừa quá phí tiền. Ngươi nên nghĩ xưng tội để đền tội cũng vậy để được như thế. Ngoài ra là xưng việc cùng một cha xưng tội, vì nhờ đó cha xưng tội biết rõ linh hồn mình hơn, để có thể giúp mình cách hơn hiểu. Sau khi đã chọn được cha xưng tội thì nên tiếp tục xưng tội với cha ấy.

Kết luận

Những điều trên đây về bí tích ghi tội là những điều thông thường. Những vì hoàn cảnh, có thể nhiều người đã quên nên cần nhắc lại để mọi người đừng quên về bí tích này, hãy đừng quên tội mình và luôn sống trong vòng ân tình với Chúa, mà thôi phụng thờ Ngài trong niềm hoan hỷ :

Phụng thờ Chúa với niềm hoan hỷ

vào trước thánh nhan Ngài với tiếng hò reo.

(Tv 99,2)

L.m. An-rê Đôn Xuân Quỳ o.p

Tác giả : Đôn Xuân Quỳ , Lm.

—:—:—

Reply to: Reply to HocHoiKinhThanh@yahoo.com

Send

